

[Ole Olsen]

jelser, når hr. Anders Andersen spiller så åbenlyst ud her og forsøger at diktere regeringen, at nu har man bare at rette sig ind efter højrefløjen, ellers får man silkesnoren, næste gang man har brug for højrefløjens stemmer.

Det er sagt til ulidelighed, at der findes et andet flertal her i folketinget, og det er helt klart, at i praksis kommer regeringen til i dag, og når dette lovforslag kommer til tredje behandling, at anvende dette flertal for at stoppe højrefløjen.

SF må – og jeg er lige ved at sige naturligvis, for man har ikke været imødekommende over for os i at forhandle om forslagene – stemme nej til samtlige de ændringsforslag, der foreligger, og som følge deraf må vi også stemme nej til lovforslaget, når det kommer til tredje behandling; det vil sige, vi vil holde fast ved de 450.000 kr.

Det er ikke udtryk for, at vi ikke kan se, der ligger problemer her i forbindelse med 16. alm. vurdering, men det er udtryk for, at vi synes, regeringen har grebet problemstillingen an på en urimelig måde og har undladt at gennemføre fornuftige forhandlinger, undladt at forsøge at finde alternative løsninger. Man kunne jo nok teknisk udforme noget sådan, at 16. alm. vurdering under en vis grænse ikke fik virkning på formueskatten. Det skulle ikke være nødvendigt at give alle mulige mennesker, der ligger højt oppe i formuemæssig henseende, en så stor forhøjelse af et bundfradrag, som man faktisk giver med den lovændring, der sker her.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg må først beklage, at regeringen og et flertal i folketinget ikke tidligere har været at formå til at gribe ind imod værdistigningerne på jord og fast ejendom, for det skal da erkendes, at formuegrænserne også har noget med værdistigningerne på jord og fast ejendom at gøre, selv om forslaget er udformet sådan, at det gælder formue af enhver art. Så kan man fastslå, at nu er folketinget ved at komme i julehumør: nu skal der deles julegaver ud til formueejerne, og det er både med røde og med grønne og med sorte bånd om.

Jeg synes ikke, man kan betragte et forslag som dette uden forbindelse med, hvad der i øvrigt sker her i folketinget. Forleden dag lod man nogle arbejdsløse i stikken, som var

faldet for 26 ugers bestemmelsen. Her var ikke tale om at dele julegaver ud: disse arbejdsløse henviste man til bistandskontoret.

Synes man, det er anstændigt, at dette folketing den ene dag sætter nogle arbejdsløse ud i den kolde sne og den anden dag deler julegaver ud til formueejerne? Det sker efter konkurrencesystemet, idet socialdemokratiet og de radikale møder med ændringsforslag om en formuegrænse på 630.000 kr., så kommer venstre, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti med 750.000 kr., og så er det klart, at fremskridtspartiet topper med 900.000 kr. Jeg synes ikke, der er noget rimeligt forhold imellem den behandling, man giver andre grupper her i samfundet, og disse forslag, og det kan vel ikke undre nogen, at kommunisterne vil stemme imod samtlige ændringsforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal naturligvis anbefale ændringsforslaget om, at bundgrænsen bliver 630.000 kr., og at progressionen i formueskatten stadig sætter ind ved 2 mill. kr.

Men de foregående indlæg giver mig anledning til nogle bemærkninger. Jeg kunne forstå, at venstre og de konservative var meget forbitrede over, at de ikke var taget med i en drøftelse om bundgrænsen. Så er der da vist grund til at gøre opmærksom på, at det var venstre og de konservative, der spillede ud først uden at forhandle med deres augustforligspartier, idet de gennem et eget lovforslag foreslog, at bundgrænsen skulle forøges til 750.000 kr., der mistænkeligt nærmer sig det, at man bare har gættet på et tal, for det svarer jo ikke til udviklingen i nogen af de pristal, vi har fået oplyst igennem udvalgsarbejdet.

Men jeg understreger, at det altså er venstre og de konservative, der har ønsket at køre på frihjul her, og det har de fået lov til. Jeg henvendte mig under udvalgsbehandlingen også til dem og spurgte, om de var interesseret i at drøfte et udspil på grundlag af det princip, jeg lagde til grund, og da fik jeg at vide, at det var man ikke. Derfor forstår jeg egentlig ikke, hvorfor man er fornærmet over, at der er sluttet forlig til anden side: man har jo fået det, som man ville have det.

Så har man harceleret lidt over – og søgt at gøre nar af os radikale – at vi er sluttet på